

Цитування:

Коломієць В. І. Імідж у синергії артистизму та вокалу. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 2. С. 465–469.

Коломієць Владислав Ігорович,
аспірант Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0009-0005-2934-0687>
dmz2124.vkolomiets@dakkkim.edu.ua

Kolomiets V. (2025). Image in the Synergy of Artistry and Vocal Performance. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 2, 465–469 [in Ukrainian].

ІМІДЖ У СИНЕРГІЇ АРТИСТИЗМУ ТА ВОКАЛУ

Мета статті – проаналізувати основні компоненти іміджу у контексті синергії артистизму та вокального мистецтва. **Методологія дослідження.** У статті застосований міждисциплінарний підхід, який дозволив використовувати наукові дослідження з музикознавства, паблік рілейшнз, естетика, педагогіки та театрального мистецтва. Було застосовано наукові методи: історико-порівняльний (для розкриття історичної еволюції поняття імідж), метод аналізу (для висвітлення компонентів сценічного іміджу), узагальнення (для дослідження основних підходів до синтезу артистизму та вокалу). **Наукова новизна статті** полягає у розкритті іміджу як категорії синтезу артистизму та вокалу і розкритті їх компонентів – автентичності, інтенсивності, емоційності. **Висновки.** Таким чином, імідж виступає ключовим інструментом, що поєднує технічну майстерність вокаліста та його емоційне, сценічне вираження. Аналізуючи історичний контекст, теоретичні підходи та практичні приклади українських і зарубіжних виконавців, варто наголосити на важливості балансу між раціональним (вокальна техніка) та ірраціональним (артистизм, емоції) у створенні образу на сцені, а також компонентів іміджу, таких як специфіка, інтенсивність, варіативність та автентичність у поєднанні з методиками акторсько-вокальної підготовки, які допомагають виконавцям передати глибину композиції через чуттєвість, рухи і сценічне втілення.

Ключові слова: музика, вокал, імідж, артистизм, поп-музика, виконавська діяльність.

Kolomiets Vladyslav, Postgraduate Student, National Academy of Culture and Arts Management

Image in the Synergy of Artistry and Vocal Performance

The purpose of the research is to analyse the main components of the image in the context of the synergy between artistry and vocal art. **Research methodology.** The article applies an interdisciplinary approach that allows the use of scientific research from musicology, public relations, aesthetics, pedagogy, and theatrical art. The following scientific methods were applied: historical-comparative (to reveal the historical evolution of the concept of image), analytical method (to highlight components of the stage image), and generalisation (to study the main approaches to the synthesis of artistry and vocals). **Scientific novelty** of the article lies in revealing the image as a category synthesising artistry and vocals, and in identifying their components — authenticity, intensity, emotionality. **Conclusions.** Thus, the image acts as a key tool combining the technical mastery of the vocalist with their emotional and stage expression. By analysing historical context, theoretical approaches, and practical examples of Ukrainian and foreign performers, the article emphasises the importance of balancing the rational (vocal technique) and the irrational (artistry, emotions) in creating a stage persona. It also highlights components of the image such as specificity, intensity, variability, and authenticity in combination with actor-vocal training methods that help performers convey the depth of a composition through sensitivity, movement, and stage embodiment.

Keywords: music, vocal, image, artistry, pop music, performance activity.

Актуальність дослідження. У сучасному мистецькому просторі одним з головних питань залишається пошук гармонії між внутрішньою та зовнішньою репрезентацією твору або композиції. У цьому контексті провідним концептом, що об'єднує різні підходи до художнього наповнення твору постає імідж як візуальна репрезентація чогось /когось або ментальна концепція чи

враження від чогось або когось [12]. Саме це поняття охоплює різні сфери суспільства інформаційну, публічної комунікації, політичну, економічну та мистецьку. Саме в останній імідж розкриває свою поліфункціональність, адже постає головним інструментом синтезу артистизму та вокалу. Розкриття іміджу та його головних компонентів у дихотомії цих двох понять в

сучасному мистецькому дискурсиві і обумовлює актуальність цього дослідження.

Аналіз публікацій та досліджень. Імідж виступає об'єктом досліджень таких українських науковців як Г. Почепцов, А. Лаврентій [5], В. Дячук, С. Бондаренка, Т. Рева [14], К. Литвиненка, К. Погосян та інших. Роль іміджу у музичній вокальній сфері розкрито у працях А. Бурлака [2-3], М. Сухолової [9], В. Овсяннікова [8]. Питання синтезу акторської та вокальної складової у виконавській діяльності співаків набуло розвитку у працях музичних критиків та викладачів Ю. Антипенко [1], М. Арнольда [10], Ч. Гілберта [11], Г. Портмана, Д. Плейфеєра [13], В. Левко [1], Ф. Мустафасва [6] та інших. Саме синтетична природа цього поняття у діяльності вокаліста потребує поглиблення, що й детермінує актуальність нашого дослідження.

Мета статті – проаналізувати основні компоненти іміджу у контексті синергії артистизму та вокального мистецтва.

Виклад основного матеріалу. Питання образу (іміджу) на сцені хвилює людину з Античності, де порушувалось питання внутрішньої гармонії та сутності того чи іншого мистецтва як форми мімезису. Таке трактування вперше знаходимо у «Теогонії» Гесіода, а пізніше у «Поетиці» Аристотеля чи «Про природу речей» Тита Лукреція Кара. У другій половині XIX століття питання синергії між раціональним та ірраціональним у художній творчості набуло розвитку у праці філософа Ф. Ніцше «Народження трагедії», де він виокремлює два начала – аполлонівське та діонісійське. Перше, що втілюється у пануванні розуму та порядку, як Аполлон був покровителем муз, натомість друге характеризується емоційним наповненням та стихійністю як Діоніс та містерії. Автор підкреслює, що ці два начала протидіють та водночас доповнюють один одного, що втілюється у формі балансу та синергії мистецтв [7].

Проектуючи цю ідею на сучасну музичну культуру, саме імідж постає таким, що виступає об'єднуючою ланкою артистизму та вокальної техніки виконавця у естрадному мистецтві. Складна вокальна техніка покаже вміння та навички артиста виконувати ті чи інші композиції, однак без емоційного наповнення вона не здатна утримати увагу слухачів та їх зацікавленість до твору, адже за цей аспект відповідає художня акторська складова. Таким чином, запорукою будь-якого музичного номеру є симбіоз емоційної та технічної (вокальної) складової, тобто

ірраціонального та раціонального начал у діяльності людини.

Імідж як синтез артистизму та виконавської майстерності аналізує А. Бурлака у контексті розвитку вітчизняної естрадної пісні. Вона підкреслює, що імідж вокалістів входить до сім'ї презентації композиції, де сам виконавець виступає «денотатом», який обумовлює жанр, музичний стиль та манеру виконавства завдяки власному сценічному бекграунду. Прикладами можуть бути Позитив (хіпхоп/реп), Монатік (авторська пісня, хіпхоп), гурти «Скай», «Без обмежень» (рок, інді-рок, поп-рок), Артем Пивоваров (поп, нью-вейв, авторська пісня) та інші. Одним з інструментів підсилення музичної складової виступає сценічний імідж, у якому візуалістика допомагає виразити належність до певного культурного простору та традицій, які транслює виконавець. Зокрема, А. Бурлака підкреслює роль сексуальності та фолку у інкорпорації сучасних українських виконавців у світовий музичний простір. Прикладами нових візій фолку можуть слугувати виступи на міжнародному конкурсі «Eurovision» гуртів «Go-o», «Kalush Orchestra», Jamala, Руслана та інші [3, с. 168-169].

Українських рок-виконавців та їх сценічні образи аналізує мистецтвознавець В. Овсянніков, він акцентує увагу на розширенні та модифікації іміджів таких рок-гуртів та виконавців, як «Океан Ельзи», «Антитіла» та «Лана» на прикладі композицій та їх візуалістики він прослідковує варіативність мелодики та розвитку музичних стилів [8, с. 74].

Питання синергії між артистизмом та вокальним мистецтвом розкривається у праці американського актора Малькольма Арнольда «Навчальний посібник співака-актора», автор якого ділиться своїми техніками виконавства, спираючись на багаторічний сценічний досвід у різних музичних театрах. М. Арнольд, аналізуючи основні техніки співаків відзначає, що у багатьох випадках виконавці концентруються на своєму вокальному мистецтві, мові, техніці та фігуратурі, однак випускають складові - уява, образ та емоції, що мають шляхом виконання певного вокального твору транслюватися до аудиторії. На думку автора, для глядачів не вистачає лише гарної техніки та вивченої партитури, їх увагу можна здобути лише завдяки артистизму та образу, який ви втілюєте на сцені шляхом апелювання до чуттєвості, візуалістики та сенсуальності [10].

На важливості для глядача артистизму вокаліста у контексті виконавського мистецтва

наголошує режисер В. Вовкун. Він зазначає, що у сучасних оперних театральних реаліях для глядача замало слухати технічне виконання партій, він потребує емоційного

наповнення та атрактивної сценографії, що дозволить йому поринути у ідеї композиції та рефлексувати її [4, с. 209].

Фото 1. Орфей і Еврідіка. Новий Національний Театр Токіо. Світлина Рікімару Хотта [15]

Ч. Гілберт розкриваючи питання музичного театру та підготовки професійних акторів-вокалістів визначає чотири головні якості, що мають поєднувати у собі виконавці – специфіка, інтенсивність, варіативність та автентичність.

Специфіка втілюється в конкретиці, що означає внутрішній та зовнішній вибір артиста під час підготовки вокального номеру. Перший - це продумування наративів, підтекстів, мотивації, натомість другий – це жести, тональність мовлення, танцювальний крок, макіяж та інше. Дослідник підкреслює синхронізацію між цими виборами, які схожі на «двосторонній трафік», де неправильний вибір одного з елементів руйнує весь художній образ або «зупиняє рух» [11].

Інтенсивність - це здатність виконавця робити більше. Порівнюючи терміни «інтенсивність» (intensity) та «напруженість» (tension) Ч. Гілберт відзначає, що вони мають одне латинське походження «tentio» - напруга. Персонажі в драмах, особливо в мюзиклах, доходять до крайнощів, досягаючи кульмінацій, які часто включають довгі, гучні, високі ноти з відповідним перебільшенням мови тіла. Досягнення інтенсивності вимагає від артиста фіксування моменту – іноді це «голосніше», а іноді інтимніше, гарніше або складніше. Таким чином, головне завдання вокаліста виконати все, що вимагає від нього пісня, не показуючи аудиторії напруги, та

створивши ілюзію легкості. Ця здатність удосконалюється лише завдяки постійним вокальним та акторським практикам [11].

Варіативність забезпечує атракціонізм співака для глядачів. На думку, Ч. Гілберта, однією з найпоширеніших проблем на виступах є повторюваність епізодів, тобто вокаліст в однаковій манері виконує всю пісню, не роблячи жодних емоційних акцентів на змісті слів. Без різноманітності виступ не має ніякої виразності та оригінальності, тому автор акцентує увагу, що вокалісту необхідно орієнтуватися на кожну окрему фразу вашої пісні як сюжетну лінію. Такий підхід вимагає від виконавця проаналізувати, чим відрізняються пісенні фрази одна від одної та сумлінно продумати фабулу їх презентації, адже саме переживання пісні виконавцем дає глядачеві відчуття реалістичності [11].

Автентичність означає правдивість або справжність на сцені, у цьому випадку важливу роль відіграє вибір художнього матеріалу, що може спростити завдання виконавця у втіленні образу через проєктування переживань героїв пісні на свій життєвий досвід та чуттєвість. Відчуття композиції та вміння поєднувати технічну складову вокалу з артистизмом – це провідна складова будь-якого професійного співака [11].

Аналізуючи імідж вокаліста М. Сухалова виділяє особливість, яка відрізняє його від

іміджів у інших сферах діяльності, а саме – бівекторність. Це обумовлено комплексною метою вокаліста – представити художній твір/композицію. Авторка виокремлює внутрішню та зовнішню складові [9].

Перша відповідає за «достовірність», тобто розкриття художніх сенсів, наративів та образів, які були задумані митцем, а також їх вербальна комунікація з глядачем у формі артистичних прийомів, трансляції емоційно-чуттєвого наповнення твору. На її думку, саме доповнення виконавства елементами театрального та хореографічного мистецтва підсилює художню складову вокалу та створює у стійкі асоціативні зв'язки з ідеями твору завдяки процесу проєктуванню індивідуального досвіду та історію, що розкривається в композиції.

Другий полягає у застосуванні візуалістики та манери презентації для підсилення сценічного образу виконавця або створення художньо-сценічної експресії музичної композиції. До таких провідних інструментів належать дизайн-костюму, пластика, грим, аксесуарні елементи (музичні інструменти, прикраси тощо) [9, с. 112-113].

Питання формування іміджу у контексті навчання акторів музичних театрів або вокалістів-акторів висвітлюють дослідники Гордон Портман та Давід Плейфеар. На їхню думку, симбіоз театрального та музичного мистецтва робить виконавців унікальними, адже вони поряд з їх колегами з інших видів мистецтва мають ширшу палітру засобів вираження та втілення художнього твору, що виникають саме на перетині цих двох видів. Аналізуючи ці процеси вони відзначають, що у формуванні іміджу (образу) виконавця одними з провідних моментів також виступають драматизм (правдивість) та налаштованість [13, с. 62].

Драматизм втілюється у наслідуванні фабули розвитку композиції та відображення її модифікації на емоційному рівні. Вони наголошують, що виконавець завдяки своєму вокалу та акторській майстерності має відображувати всі етапи композиції, яку він виконує. Вони це розкривають у такій формі взаємодії як лінія – арія – сцена – акт – цілий твір (мюзикл, опера тощо). Цей процес втілюється у чотирьох компонентах: емоція, трансформація, досвід та намір. Перша вказує на почуття виконавця на початку твору та наприкінці. Друга – наративи (цінності, віра) персонаж, якого втілюють на сцені має на початку композиції, і як вони модифікуються у фінальній частині. Третя – це як всі ці трансформації впливають на персонажа, і

четверта презентує варіації цілей, завдань виконавців під час підготовки та втілення музичного твору на сцені [13, с. 64].

Налаштованість, розкривається Г. Портманом та Д. Плейфеаром у сукупності різних технік для створення необхідного відчуття рефлексії своїх відчуттів. До таких технік належать самопрезентація або «тілесне картування (bodymapping)», техніка Александра Фенделкраса, евритмії Е. Жак-Далькроза, техніка Рудольфо фон Лабана. Самопрезентація – це вміння відчувати особливості своєї тілесності та презентувати її на публіку гармонійно та природно. Техніка Александра Фенделкраса або усвідомлення через рух розвиває свободу рухів і, таким чином, покращує здатність до музичного самовираження. Евритмія Е. Жак-Далькроза – це техніка, дозволяє опанувати фізичний та емоційний рух музичності як ритмічно, так і мелодійно в просторовому вимірі за допомогою дихання, жестів, пластики та інших видів активності [13, с. 68]. Техніка Р. фон Лабана аналізує рух за трьома основними критеріями - швидкістю, напрямком і вагою. Фізичне дослідження цих критеріїв і того, як вони взаємодіють та перегукуються або потенційно пов'язані з музикою, емоціями та наративами, які транслює артист і композиція. Саме таке поєднання фізичної та емоційної складових дозволить виконавцю у майстерно втілити технічну та художню компоненти твору [13, с. 69].

Наукова новизна статті полягає у розкритті іміджу як категорії синтезу артистизму та вокалу і розкритті їх компонентів – автентичність, інтенсивність, емоційність.

Висновки. Таким чином, імідж виступає ключовим інструментом, що поєднує технічну майстерність вокаліста та його емоційне, сценічне вираження. Аналізуючи історичний контекст, теоретичні підходи та практичні приклади українських і зарубіжних виконавців, варто висвітлено важливість балансу між раціональним (вокальна техніка) та ірраціональним (артистизм, емоції) у створенні образу на сцені, а також компонентів іміджу, таким як специфіка, інтенсивність, варіативність та автентичність у поєднанні з методиками акторсько-вокальної підготовки, які допомагають виконавцям передати глибину композиції через чуттєвість, рухи і сценічне втілення.

Література

1. Антипенко Ю., Левко В. І. Пісенна творчість українських артистів у період війни в

контексті емоційної виразності мистецької рефлексії. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Напрям культурологія*. Рівне, 2024, 49. С. 131-138.

2. Бурлака А. Творча індивідуальність естрадного співака як основа його сценічного іміджу. Імідж та репутація: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 20-21 березня 2020 року. м. Київ. Київ: КУК, 2020. С. 118-124.

3. Бурлака А. Українська естрадна пісня в сучасній масовій художній культурі. Дисертаційне дослідження на здобуття ступеня доктор філософії з 034 Культурологія. Київ: КНУКиМ, 2023. 194 с.

4. Вовкун В. В. Тенденції сучасної режисури в оперному мистецтві України. *Мистецтвознавчі записки*: зб. наук. праць. Київ: ІДЕЯ ПРИНТ, 2020. Вип. 37. С. 207-211. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-2180.37.2020.221810>.

5. Лаврентій А. С. Імідж як предмет наукового аналізу. Вісник Національної академії державного управління. Серія «Державне управління», 2019. 3. С. 30-38. DOI: [https://doi.org/10.36030/2310-2837-3\(94\)-2019-30-38](https://doi.org/10.36030/2310-2837-3(94)-2019-30-38).

6. Мустафасв Ф. М. Синергетика інтелектуального та емоційно-чуттєвого у творчій діяльності вокаліста. *Культура і сучасність*: альманах. Київ: Ідея Принт, 2019. Вип. 1. С. 174-179.

7. Ніцше Ф. Народження трагедії. Невчасні міркування I-IV. Львів: Астролябія, 2022. 624 с.

8. Овсянніков В. Імідж як складова створення сценічного образу у творчості українських поп-рок-виконавців. *Українська музика*: науковий часопис. 2019. № 1 (31). С. 70-77.

9. Сухолова М. А. Значення артистичності у формуванні іміджу виконавця-вокаліста. *Інноваційна педагогіка*: науковий журнал, 2020, 23. Т. 2. С. 110-113.

10. Arnold M. The Complete Singer-Actor: Manual. URL: <https://completesingeractor.com/the-complete-singer-actor-manual/the-complete-singer-actor-manual> (дата звернення: 15.05.2025).

11. Gilbert Ch. Practice better, perform better. A "SAVI" way to sharpen your skills as a singing actor. *DRAMATICS*, 2019. URL: <https://dramatics.org/practice-better-perform-better/> (дата звернення: 15.05.2025).

12. Image. Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/image> (дата звернення: 05.05.2025).

13. Portman G., Playfair D. Integrated Training for the Singing Actor: Theory and Practice. *The Brock Review*, 2012, 12, Vol. 2, 62-72.

14. Reva T. Modern Cultural Collaborations of Opera Houses of Kyiv, Lviv, and Odesa under Martial Law: The International Dimension. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*. 2023. № 3. P. 20-26.

15. Rikimaru Hotta. Orfeo ed Euridice. New National Theatre Tokyo. 2024. URL: <https://operavision.eu/feature/orpheus-and-power-song> (дата звернення: 30.03.2025).

References

1. Antypenko, Yu., & Levko, V. (2024). Song Creativity of Ukrainian Artists During the War Period in the Context of the Emotional Expressiveness of Artistic Reflection. *Ukrainian Culture: Past, Modern Ways of Development*, 49, 131-138 [in Ukrainian].

2. Burlaka, A. (2020). Creative Individuality of a Pop Singer as the Basis of their Stage Image. *Image and Reputation: Proceedings of the international scientific-practical conference*, March 20-21, 2020, Kyiv. (pp. 118-124) [in Ukrainian].

3. Burlaka, A. (2023). Ukrainian Pop Song in Modern Mass Artistic Culture. PhD Thesis in Cultural Studies. Kyiv [in Ukrainian].

4. Vovkun, V. V. (2020). Trends of Contemporary Directing in Ukrainian Opera Art. *Art Studies Notes*, 37, 207-211 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.32461/2226-2180.37.2020.221810>

5. Lavrentii, A. (2019). Image as a Subject of Scientific Analysis. *Bulletin of the NAPA. Series 'Public Administration'*, 3, 30-38 [in Ukrainian].

6. Mustafaiev, F. M. (2019). Synergetics of Intellectual and Emotional-Sensitive Aspects in the Creative Activity of a Vocalist. *Culture and Modernity*, 1, 174-179 [in Ukrainian].

7. Nietzsche, F. (2022). The Birth of Tragedy. Untimely Meditations I-IV. Lviv [in Ukrainian].

8. Ovsianikov, V. (2019). Image as a Component of Creating a Stage Persona in the Work of Ukrainian Pop-Rock Performers. *Ukrainian Music*, 1(31), 70-77 [in Ukrainian].

9. Sukholova, M. A. (2020). The Role of Artistry in Forming the Image of a Vocalist-Performer. *Innovative Pedagogy*, 23(2), 110-113 [in Ukrainian].

10. Arnold, M. (2022). *The Complete Singer-Actor*. Retrieved from <https://completesingeractor.com/the-complete-singer-actor-manual/the-complete-singer-actor-manual> [in English].

11. Gilbert, Ch. (2019). Practice Better, Perform Better. A "SAVI" Way to Sharpen Your Skills as a Singing Actor. *DRAMATICS*. Retrieved from <https://dramatics.org/practice-better-perform-better/> [in English].

12. Image. (n.d.). *Merriam-Webster Dictionary*. Retrieved from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/image> [in English].

13. Portman, G., & Playfair, D. (2012). Integrated Training for the Singing Actor: Theory and Practice. *The Brock Review*, 12(2), 62-72 [in English].

14. Reva, T. (2023). Modern Cultural Collaborations of Opera Houses of Kyiv, Lviv, and Odesa under Martial Law: The International Dimension. *National Academy of Culture and Arts Management Herald*, 3, 20-26 [in English].

15. Rikimaru, H. (2024). *Orfeo ed Euridice*. New National Theatre Tokyo. Retrieved from <https://operavision.eu/feature/orpheus-and-power-song> [in English].

Стаття надійшла до редакції 16.05.2025
Отримано після доопрацювання 18.06.2025
Прийнято до друку 25.06.2025